

แนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
Guidelines for the Development of Anti-Aging Business According to
International Standards of Entrepreneurs in Bangkok and Metropolitan Area

กวิน ศิริคุรรัตน์¹, ทวี แจ่มจำรัส², สมานันท์ รัตนศิริวิไล³ และ ไพรพร แสงจันทร์⁴
Vekawin Sirikururat¹, Tawee Jamjumrus², Samanan Rattanasirivilai³,
and Pairaporn Saengchan⁴

สาขาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Program in Development Administration, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand^{1,2,3,4}
Corresponding Author Email: phumditppt@gmail.com¹

Received: October 25, 2024 Revised: December 28, 2024 Accepted: December 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คุณสมบัตินักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการ 2) ปัจจัยเชิงสาเหตุของคุณสมบัตินักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากล และ 3) แนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการธุรกิจคลินิกสุขภาพชะลอวัย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ได้รับใบอนุญาต จำนวน 400 ตัวอย่าง สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลองสมการโครงสร้าง การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้คือสัมภาษณ์เจาะลึก ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากกระทรวงสาธารณสุข ผู้ประกอบการคลินิกสุขภาพชะลอวัยในกรุงเทพมหานคร ผู้ประกอบการคลินิกสุขภาพชะลอวัยในปริมณฑล และ ผู้ใช้บริการคลินิกสุขภาพชะลอวัย รวมทั้งสิ้น 17 คนและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพการให้บริการ คุณสมบัตินักงาน การพัฒนาธุรกิจชะลอวัยของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนคุณสมบัตินักงาน คุณสมบัตินักงาน และเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก 2) คุณสมบัตินักงานที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุรวมต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยของผู้ประกอบการมากที่สุด รองลงมาได้แก่ คุณสมบัตินักงาน เทคโนโลยี และ คุณภาพการให้บริการตามลำดับ และ 3) แนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย การใช้บริการซ้ำโดยบอกต่อ การได้รับมาตรฐานสากล การบริหารการเงิน และการเพิ่มพูนมูลค่าทางเศรษฐกิจ ผลการวิจัยมีประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุขใช้เป็นแนวทางกำหนดนโยบายในการกำกับดูแลธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนาธุรกิจชะลอวัย, มาตรฐานสากล, ผู้ประกอบการ

Abstract

The objectives of this research are to study 1) the level of anti-aging business development according to international standards among entrepreneurs in Bangkok and metropolitan area. Employee qualifications, qualifications of entrepreneurs, technology, and service quality, 2) the causal factors of employee qualifications. Qualifications of entrepreneurs, technology, and service quality that influence the development of anti-aging businesses according to international standards, and 3) guidelines for developing anti-aging businesses according to international standards of entrepreneurs. This research is a mixed method. Quantitative research has a sample group: Business operations: anti-aging health clinic In Bangkok and surrounding areas that received a license, totaling 400 samples. Stratified random sampling. Use questionnaires to collect data. Data were analyzed using structural equation modeling. For qualitative research. Data were collected through in-depth interviews, consisting of a group of including officials from the Ministry of Public Health. Operator of an anti-aging health clinic in Bangkok. Operators of anti-aging health clinics in the surrounding area and users of anti-aging health clinics, a total of 17 people, and data analyzed using content analysis.

The results of the research found that 1) service quality. Employee qualifications. Business development to delay the aging of entrepreneurs are important at the highest level, while the qualities of entrepreneurs and technology are important at a high level. 2) The qualities of entrepreneurs have the greatest overall causal influence on the development of the entrepreneurs' anti-aging business. Followed by: qualifications of employees, technology and service quality, respectively, and 3) guidelines for developing anti-aging businesses according to international standards of entrepreneurs. Must consist of repeated use of service by word of mouth. Receiving international standards, financial management and increasing economic value. The results of the research are useful to relevant government agencies, such as the Ministry of Public Health, using it as a guideline to formulate policies for regulating anti-aging clinic businesses in line with international standards for operators.

Keywords: Development of Anti-Aging Business, International Standards, Entrepreneurs

บทนำ

ปัจจุบันผู้บริโภคทั่วโลกมีความใส่ใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตัวเองมากขึ้น ดังนั้นแนวโน้มการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่ดูแลสุขภาพจึงเพิ่มขึ้นตามมา ซึ่งผู้บริโภคจำนวนไม่น้อยที่ถือแนวคิดว่าการป้องกันดีกว่าการรักษา การพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพจึงเพิ่มมากขึ้น เพิ่มไปเสริมสร้างต่อระบบการทำงานของร่างกาย เช่น การป้องกันโรค เพิ่มภูมิคุ้มกันต้านทาน ช่วยให้เรื่องของการระบบการขับถ่าย การไหลเวียนโลหิต และชะลอวัยความเสื่อมของเซลล์ในอวัยวะต่าง ๆ เป็นต้น (สถาบันสอนอาชีพชี้ช่องทางรวย, 2564)

กระแสนิยมทางด้านสุขภาพในบุคคลปัจจุบัน ผู้คนหันมาสังเกตและสนใจพฤติกรรมของร่างกายของตนเองมากขึ้น เพราะโดยปกติแล้วร่างกายจะส่งสัญญาณบอกก่อนที่จะเกิดโรค ซึ่งคนส่วนใหญ่จะรับรู้ถึงความผิดปกติของระบบร่างกาย หรือมารับการตรวจก็จะมีอาการหรือปัญหาแล้ว ดังนั้นการเปิดศูนย์สุขภาพชะลอวัย จึงออกแบบมาเพื่อดูแลและให้การรักษา ให้คำปรึกษาแก่ผู้คนที่ทำงาน พักผ่อนน้อยเลือกบริโภคอาหารที่เหมาะสม แก้ปัญหาที่เกิดจากวิถีชีวิตของคนปัจจุบันมาเป็นการป้องกันปัญหาตั้งแต่เริ่มต้น เพราะความเจริญเติบโตไม่หยุดยั้งของนวัตกรรมทางการแพทย์ทำให้มีวิธีป้องกันและถนอมสุขภาพของเราได้มากขึ้น จึงเป็นส่วนหนึ่งของการเกิดคลินิกสุขภาพชะลอวัย เพื่อชะลอ ยับยั้ง การเกิดโรคก่อนวัย และมีการแนวโน้มนเติบโตอย่างมาก เพราะผู้คนในยุคปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวกับยุคและสถานการณ์สุขภาพต่อสภาวะปัจจุบันในการดำรงชีวิตเป็นอย่างดี (kinrehab, (ม.ป.ป.))

การรักษาสุขภาพด้านศาสตร์ชะลอวัยมีจำนวนผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้น มีการเติบโตมากกว่า 100% โดยเชื่อมั่นในเรื่องการเข้าถึงโจทย์ในการดูแลสุขภาพตั้งแต่ก่อนจะเกิดโรค ถ้าหากสามารถรู้ล่วงหน้าได้ว่ามีความเสี่ยงใดบ้าง ก็สามารถวางแผนป้องกันได้ก่อน ซึ่งการป้องกันนั้นย่อมง่ายกว่าการแก้ไข อาการเจ็บป่วยเริ่มจากจุดเล็กๆ ระดับเซลล์ เมื่อเซลล์เราทำงานผิดปกติหรือบาดเจ็บหรือตาย หากเป็นจำนวนเล็กน้อยจะยังไม่มีอาการ ไม่เป็นโรค แต่ถ้าเซลล์เสียหายเป็นจำนวนมากต่อเนื่องระยะเวลาหนึ่งก็จะกลายเป็นโรค ซึ่งการรักษาป้องกันด้านชะลอวัย คือการดูแลระดับเซลล์ ให้เซลล์แข็งแรงอยู่เสมอ หรือหากเริ่มมีการเสื่อมของเซลล์ก็รีบฟื้นฟู ก่อนที่จะลุกลามจนเป็นโรค ส่วนการรักษา นั่นคือเริ่มทำหลังจากเป็นโรคแล้ว เซลล์เสียหายเป็นจำนวนมากแล้ว ซึ่งอาจจะมากจนไม่สามารถฟื้นฟูกลับมาเป็นปกติได้ นอกจากนี้การรักษายังมีหลายระดับ บางครั้งอาจรักษาแค่ปลายเหตุ เป็นการกดอาการลง แต่ต้นเหตุยังอยู่ เซลล์ยังไม่ได้รับการฟื้นฟู การรักษาในแนวทางชะลอวัย มีการรักษาระดับเซลล์ คือฟื้นฟูตั้งแต่ต้นเหตุ ไม่ใช่แค่กดอาการไว้เท่านั้น ให้ร่างกายได้รับการรักษาอย่างแท้จริง (Marketeeronline, 2563)

ธุรกิจคลินิกชะลอวัยเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดูแลสุขภาพ ที่มุ่งเน้นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม การป้องกันก่อนที่จะมีอาการเจ็บป่วย และวิเคราะห์ ดูแล ลงลึกในรายละเอียดของร่างกาย ฟื้นฟูความเสื่อมของสุขภาพ และปรับสมดุลให้กับร่างกายของมนุษย์แบบเฉพาะบุคคล เพื่อให้กลไกต่างๆ ในร่างกายสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตรวจค่าเลือด ระบบต่าง ๆ ในร่างกายในทุกจุด และให้ผลการตรวจวิเคราะห์แม่นยำ ในการวัดผลค่าสุขภาพองค์รวมบางตัว โดยเน้นการเข้าถึงการรักษา เป็นการดูแลร่างกายจากภายในสู่ภายนอก และส่งผลให้มีอายุยืนยาวมีวิธีการที่หลากหลาย เช่น การเข้าถึงเซลล์บำบัดฟื้นฟูเซลล์เป็นทางเลือกในการรักษาดูแลถึงระดับเซลล์ และรักษาตามสิ่งที่เซลล์ร่างกายบอก มุ่งเน้นการให้การรักษาแบบป้องกัน (Naewna.com, 2566)

ธุรกิจสุขภาพในประเทศไทยมีโอกาสเติบโตอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รวมถึงทั่วโลก ซึ่งเป็นจุดเด่นที่ประเทศไทย สามารถจะพัฒนาและขยายอัตราเพิ่มขึ้นในอนาคต ซึ่งในปัจจุบันธุรกิจสุขภาพมีการแข่งขันรุนแรงมากขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการสายสุขภาพ ต้องมีการเตรียมความพร้อมทางคุณสมบัติของพนักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานการให้บริการ การพัฒนาคนรวมถึงความเชี่ยวชาญ จิตบริการ ความรู้ทางธุรกิจ เป็นธุรกิจสุขภาพที่ดูแลสุขภาพองค์รวมที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด (Bangkokbiznews, 2566) สอดคล้องกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพในประกอบธุรกิจให้สูงขึ้น โดยการพัฒนาศักยภาพที่สำคัญ เช่น 1) การพัฒนามาตรฐาน (Standard) การพัฒนาด้านมาตรฐานต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบครอบคลุมทั้งด้าน มาตรฐานการผลิตและบุคลากรด้านมาตรฐาน โดยสถานประกอบการมีการนำระบบต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการดำเนินการ 2) การพัฒนาการบริการ (Service) เพื่อสร้าง

ความพึงพอใจผู้ให้บริการหรือผู้ทำให้เกิดการบริการควรที่จะมีการสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) ให้กับลูกค้าและผู้ที่มาใช้บริการเกิดความประทับใจและใช้บริการซ้ำและแนะนำบอกต่อ 3) การพัฒนาการบริหารการเงิน (Financial Management) ที่ผู้ประกอบการต้องมีการวางแผนการปฏิบัติงานทางการเงิน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนและการใช้จ่ายเงินทุนนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ และ 4) การเพิ่มมูลมูลค่าทางธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์และบริการให้เกิดความแตกต่างจากเดิม และให้มีคุณค่าในสายตาของลูกค้ามากขึ้น (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2564) นอกจากนี้ผู้ประกอบการต้องมีการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มศักยภาพ การนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าและการบริหารจัดการในองค์กรเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากในปัจจุบันสถานประกอบการที่นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าและในการดำเนินธุรกิจ มักจะมีความได้เปรียบในการแข่งขันมากกว่าคู่แข่งที่ไม่ได้ใช้การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพของสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลมีการดำเนินการได้ตั้งแต่ต้นน้ำปลายน้ำไปจนถึงขั้นตอนที่กระจายผลิตภัณฑ์สู่ตลาดและการบริการหลังการขาย นอกจากนี้การพัฒนาบุคลากรและองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีสถานประกอบการได้มีการเตรียมการและดำเนินการด้านการพัฒนาบุคลากรตามความพร้อมขององค์กร เช่น มีการจัดทำแผนการจัดการความรู้ (KM) แผนพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทุกระดับ รวมทั้งการพัฒนาคุณสมบัติของผู้บริหารจนถึงระดับปฏิบัติการทั้งแบบ Inhouse/Public/On the Job Training จัดทำ Training Road Map เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับความรู้แก่บุคลากรในองค์กร การนำระบบที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนา กำหนดมาตรฐานการพัฒนาบุคลากร มีการจัดการฐานความรู้ขององค์กร (Data Center) เพื่อให้พนักงานรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่องค์กรจัดทำมา มีการจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อบ่มเพาะนวัตกรรม และเป็นแหล่งเรียนรู้แก่สังคม การนำเทคโนโลยี Digital เข้ามาช่วยในการพัฒนาความรู้ มีโครงการถ่ายทอดความรู้ผ่านระบบพี่เลี้ยง ฯลฯ นอกจากนี้ บางสถานประกอบการยังจัดโครงสร้างองค์กร แบบ Cross Function เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง ซึ่งในการพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรมีการจัดตั้งเป็นทีมงานหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการพัฒนา และการพัฒนาคุณภาพการให้บริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้มากยิ่งขึ้น (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2564)

จากความเป็นมาและความสำคัญของธุรกิจสุขภาพชะลอวัยจึงที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลสุขภาพให้กับผู้บริโภคในปัจจุบัน ซึ่งมีแนวโน้มของการเจริญเติบโตของธุรกิจเพิ่มมากขึ้น และสถานการณ์การแข่งขันทางธุรกิจสูง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา “แนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร” เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาธุรกิจคลินิกชะลอวัยให้มีความสามารถทางการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

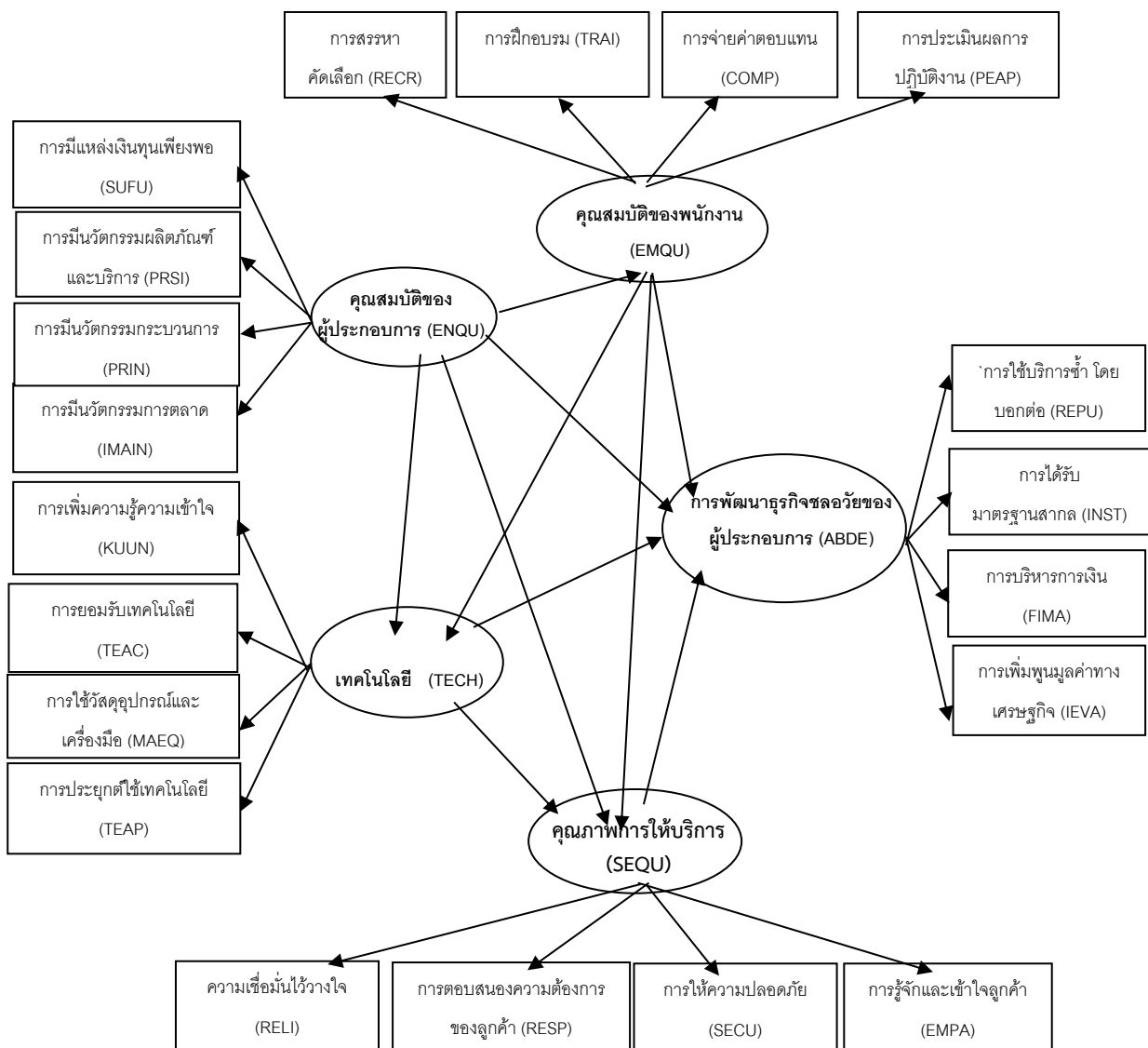
1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คุณสมบัติของพนักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของคุณสมบัติของพนักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สมมติฐานการวิจัย

1. คุณสมบัตินักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการมีอิทธิพลทางตรงต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. คุณสมบัตินักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ และเทคโนโลยี มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพการให้บริการ
3. คุณสมบัตินักงาน และคุณสมบัตินักงาน มีอิทธิพลทางตรงต่อเทคโนโลยี
4. คุณสมบัตินักงานมีอิทธิพลทางตรงต่อ คุณสมบัตินักงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นแบบผสม (Mixed Methods) ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2549)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ ผู้ประกอบการธุรกิจคลินิกสุขภาพชะลอวัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่ได้รับใบอนุญาต จำนวนทั้งสิ้น 532 คน (กระทรวงสาธารณสุข, 2565) การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคแบบจำลองสมการโครงสร้าง ในการวิเคราะห์ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับเทคนิคนี้ควรมีขนาดใหญ่ เนื่องจากจะมีโอกาสให้ตัวแปรมีการแจกแจงแบบปกติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็กกว่าโดย Grace (2008) เสนอว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างควรมีประมาณ 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ และเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตทั้งสิ้น 20 ตัวแปร ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 400 ตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่จากกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 3 คน ผู้ประกอบการคลินิกสุขภาพชะลอวัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน ผู้ประกอบการคลินิกสุขภาพชะลอวัยในปริมณฑล จำนวน 5 คน และผู้ใช้บริการคลินิกสุขภาพชะลอวัย จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 17 คนโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 6 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ ส่วนที่ 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณสมบัติของพนักงาน ได้แก่ การสรรหาคัดเลือก การฝึกอบรมดูงาน การจ่ายค่าตอบแทน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประกอบ ได้แก่ การมีแหล่งเงินทุนเพียงพอ การมีนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ การมีนวัตกรรมกระบวนการ และการมีนวัตกรรมการตลาด ส่วนที่ 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคโนโลยี ได้แก่ ผลการเพิ่มความรู้ความเข้าใจ การยอมรับเทคโนโลยี การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ส่วนที่ 5) แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ ได้แก่ ความเชื่อมั่นไว้วางใจ การตอบสนองความต้องการลูกค้า การให้ความปลอดภัย และการรู้จักเข้าใจลูกค้า ส่วนที่ 6) แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ การใช้บริการซ้ำโดยบอกต่อ การได้รับมาตรฐานสากล การบริหารการเงิน และการเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยแบบสอบถามในส่วนที่ 2 – 6 ใช้ระดับความคิดแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ใช้การตรวจสอบ 3 เสา่ด้านข้อมูล (Source of Data) สำหรับความเชื่อมั่น (Reliability) พิจารณาถึงแหล่งข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือได้ (Creditability) การไม่ลำเอียง (Bias) การถ่ายโอนผลการวิจัย (Transferability) และการพึ่งพา กับเกณฑ์อื่น ๆ (Dependability) โดยข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ จะเป็นข้อความบรรยายที่ได้จากการสังเกต และการสัมภาษณ์เชิงลึก นำมาถอดเทปเพื่อให้ได้บทสรุป

3. การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Mixed Method) โดยนำผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ได้ค่าอิทธิพลรวม มีค่าน้อยเรียงลำดับที่เป็นจุดอ่อนของการวิจัยเชิงปริมาณ นำไปเป็นหัวข้อสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อเป็นการปิดจุดอ่อนและยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณ ให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ผู้วิจัยใช้อธิบายคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตตัวแปรต่อเนื่องและการวิเคราะห์ค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลตัวแปรนามบัญญัติที่เป็นข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้น และนำเสนอข้อมูลด้วยตารางและคำบรรยาย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ, 2549)

2. สถิติวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model, SEM) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ (Linear Structure Relationship, LISREL) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ, 2549) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรเชิงสังเกต และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ด้วยการวิเคราะห์ค่าทางสถิติและค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์เพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ระดับการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คุณสมบัติของพนักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการ ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแฝง

ตัวแปรแฝง	$\bar{x}$	SD	ลำดับที่	ลำดับ
การพัฒนาธุรกิจชะลอวัยของผู้ประกอบการ (ABDE)	4.21	0.59	3	มากที่สุด
คุณสมบัติของพนักงาน (EMQU)	4.22	0.55	2	มากที่สุด
คุณสมบัติของผู้บริหาร (ENQU)	4.20	0.56	4	มาก
เทคโนโลยี (TECH)	4.19	0.56	5	มาก
คุณภาพการให้บริการ (SEQU)	4.28	0.57	1	มากที่สุด

จากตาราง 1 พบว่า คุณภาพการให้บริการ (SEQU) มีระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.28) จัดเป็นลำดับ 1 ตามด้วย คุณสมบัติของพนักงาน (EMQU) ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.21) การพัฒนาธุรกิจชะลอวัยของผู้ประกอบการ (ABDE) มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.21) คุณสมบัติของผู้บริหาร (ENQU) ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.20) และ เทคโนโลยี (TECH) ก็มีระดับความสำคัญระดับมาก มาก ($\bar{x}$ = 4.19) ตามลำดับ

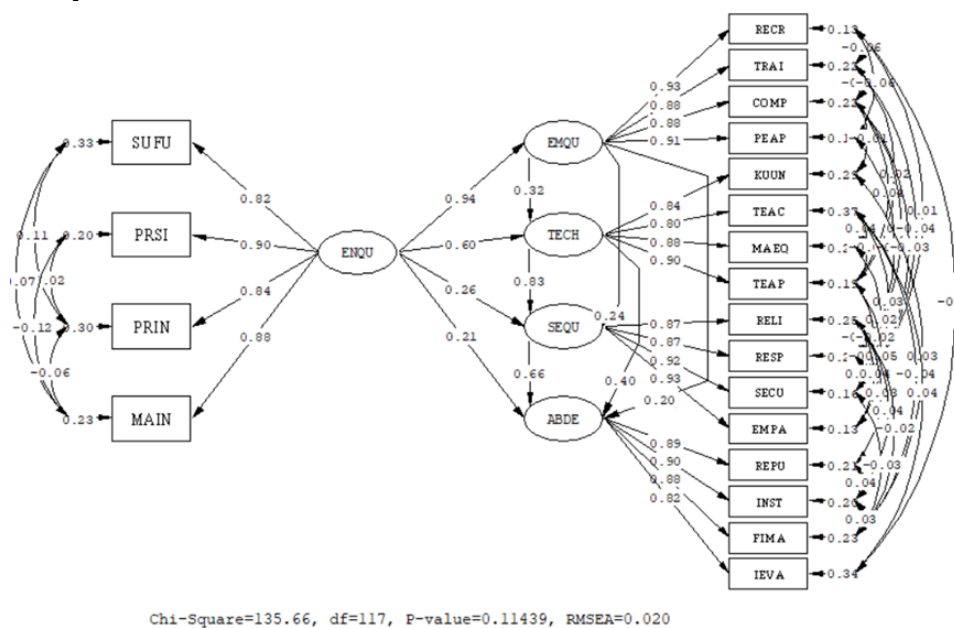
2. ปัจจัยเชิงสาเหตุของคุณสมบัติของพนักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตาราง 2 แสดงค่า เกณฑ์มาตรฐานของแบบจำลองทางเลือก

รายการ	ค่าสถิติ	แบบจำลองตาม สมมติฐาน	แบบจำลอง ทางเลือก
1. Chi-square (χ^2)	*ต่ำใกล้ 0	513.67	135.66
	*เท่ากับ df	160	117
Relative Chi-square	ผลหาร(χ^2 / df) < 2.00	3.21	1.16
2. RMSEA	< 0.05	0.074	0.020
3. CFI	*0.00-1.00	0.99	1.00
4. RMR	เข้าใกล้ 0.00	0.012	0.007
5. CN	> 200	163.73	450.28
6. AGFI	> 0.90	0.85	0.94
7. GFI	> 0.90	0.89	0.97

จากตาราง 2 พบว่า แบบจำลองทางเลือก มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าผ่านเกณฑ์ทุกค่า

ภาพ 2 แสดงค่าผลการวิเคราะห์แบบจำลองตามสมการโครงสร้างที่เป็นการจำลองทางเลือกที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลักจากปรับค่าต่าง ๆ ของโมเดลแล้ว

ภาพ 2 แบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์แบบทางเลือก (Standardized Solution)

จากภาพ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรแฝงและค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรประจักษ์มีค่าในเชิงบวกทุกตัว

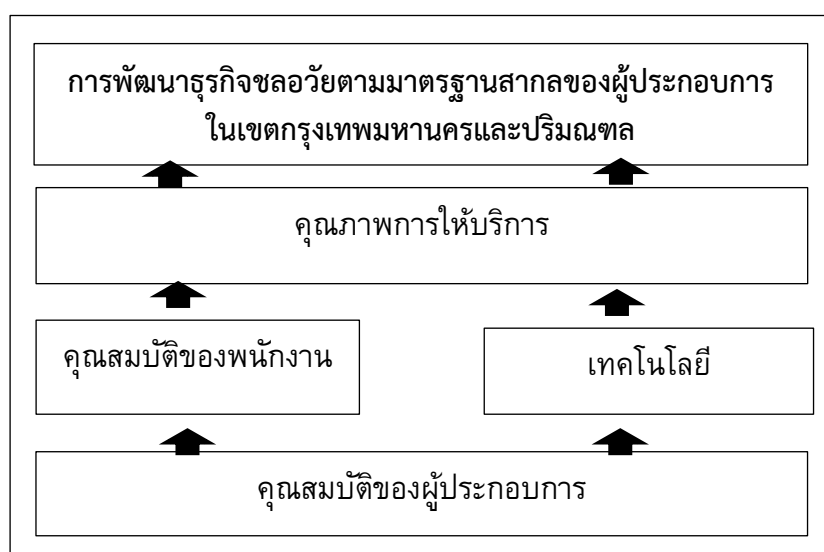
ตาราง 3 แสดงค่าสถิติ ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (DE) ทางอ้อม (IE) อิทธิพลรวม (TE) ของตัวแปรแฝง จากค่า Beta และ Gamma

ตัวแปรตาม	ความสัมพันธ์	ตัวแปรอิสระ				
		ENQU	EMQU	TECH	SEQU	ABDE
EMQU	DE	0.94**	N/A	N/A	N/A	N/A
	IE	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	TE	0.94**	N/A	N/A	N/A	N/A
TECH	DE	0.60**	0.32*	N/A	N/A	N/A
	IE	0.30**	N/A	N/A	N/A	N/A
	TE	0.90**	0.32*	N/A	N/A	N/A
SEQU	DE	0.26*	0.24*	0.83**	N/A	N/A
	IE	0.67**	0.26*	N/A	N/A	N/A
	TE	0.93**	0.51**	0.83**	N/A	N/A
ABDE	DE	0.21*	0.20*	0.40**	0.66**	N/A
	IE	0.74**	0.46**	0.55**	N/A	N/A
	TE	0.95**	0.80**	0.75**	0.66**	N/A

Chi-Square= 135.66, df=117 p-value = 0.114, GFI=0.97, AGFI=0.94, RMR=0.007, RMSEA=0.020, CFI=1.00, CN=450.28

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ABDE) เรียงตามลำดับ 1 คือ คุณสมบัตินักงาน (ENQU) มีค่า 0.95 ลำดับ 2 คือ คุณสมบัตินักงาน (EMQU) มีค่า 0.80 ลำดับ 3 คือ เทคโนโลยี (TECH) มีค่า 0.66 และลำดับที่ 4 คือคุณภาพการให้บริการ (SEQU) มีค่า 0.66 ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

3. แนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ภาพ 3 ภาพแผนภูมิแนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จากภาพ 3 พบว่า ภาพแผนภูมิการพัฒนารัฐกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีลักษณะดังแผนภูมิภาพประกอบด้วยคุณสมบัติของผู้ประกอบการ ที่มีอิทธิพลรวมมากที่สุดเป็นฐานผลึกต้นอยู่ล่างสุด คุณสมบัติของพนักงาน และเทคโนโลยี อยู่ตรงกลาง และคุณภาพการให้บริการ อยู่ในระดับบน ทั้งนี้การกำหนดภาพแผนภูมิได้จากอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมจากตัวแปรแฝงทุกตัวที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อกัน ดังนั้น แนวทางการพัฒนารัฐกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย การใช้บริการซ้ำโดยบอกต่อ การได้รับมาตรฐานสากล การบริหารการเงิน และการเพิ่มพูนมูลค่าทางเศรษฐกิจ

การอภิปรายผล

1. ระดับการพัฒนารัฐกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คุณสมบัติของพนักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการ ผลการวิจัยพบว่า ด้านคุณภาพการให้บริการ อยู่ในลำดับ 1) และรองลงมา ได้แก่ คุณสมบัติของพนักงาน การพัฒนารัฐกิจชะลอวัยของผู้ประกอบการ คุณสมบัติของผู้ประกอบการ และเทคโนโลยี ตามลำดับ สามารถอภิปรายผลได้ว่า รัฐกิจชะลอวัยต้องให้พนักงานที่ให้บริการมีความน่าเชื่อถือมารยาทดีในการให้บริการแก่ลูกค้า ดูแลเอาใจใส่และตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นอย่างดี มีระบบรักษาความปลอดภัยในการรักษาทรัพย์สินส่วนตัวของลูกค้าขณะมารับบริการ และพนักงานคอยซักถามถึงความต้องการของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา จันทรสสาย (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจคลินิกเสริมความงามในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการให้บริการต้องประกอบด้วย ความเชื่อมั่นไว้วางใจ การตอบสนองความต้องการของลูกค้า การให้ความปลอดภัย และการรู้จักและเข้าใจลูกค้า และงานวิจัยของ Sarpaneswaran, Chandran, Suntharalingam, and Ng, (2022) ผลการวิจัยพบว่า สำหรับธุรกิจขนาดเล็กและขนาดเล็กละความสามารถเชิงกลยุทธ์เหล่านี้มาโดยเจ้าของที่มีความหลงใหลและแรงจูงใจเป็นพิเศษ โดยการให้ความสำคัญกับคุณภาพการให้บริการ ประกอบด้วย ความเชื่อมั่นไว้วางใจ การตอบสนองความต้องการของลูกค้า การให้ความปลอดภัย และการรู้จักและเข้าใจลูกค้า และผู้ประกอบการ เนื่องจากนำเสนอข้อมูลเชิงลึกอันมีค่าที่สามารถช่วยในการสร้างและรักษาธุรกิจให้ยั่งยืน ส่วนด้านคุณสมบัติของพนักงาน รัฐกิจชะลอวัยมีการพิจารณาหาผู้ที่มีความรู้ ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจชะลอวัย มีการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ทักษะอย่างต่อเนื่องให้แก่พนักงาน มีการพิจารณาค่าตอบแทนที่สอดคล้องกับตำแหน่งและบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และมีการกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khan, (2020) ผลการวิจัยพบว่า เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการสถานเสริมความงามและสถานเสริมความงามในบังคลาเทศให้มีการสรรหาคัดเลือกพนักงานที่มีคุณสมบัติผ่านการฝึกอบรม มีการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และด้านเทคโนโลยี รัฐกิจชะลอวัยมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีมาเพิ่มพูนความรู้แก่พนักงานพนักงาน ยอมรับความมีประโยชน์ของเทคโนโลยี มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือทางเทคโนโลยีในการดำเนินธุรกิจ และมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการกระบวนการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายบริหารงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของเพิ่มทรัพย์ เวชสุกรรม (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุกลยุทธ์การตลาดสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อคุณค่าตราสินค้าของผู้ประกอบการคลินิกเสริมความงามในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการคลินิกเสริมความงามในประเทศไทยควรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งพนักงานและผู้บริหารต้องมีความรู้ความ

เข้าใจ ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ De Silva, Mannikko Barbutiu, Wakanuma and Dhameeth, (2021) ผลการวิจัยพบว่า การศึกษานี้ผู้ประกอบการสตรีในภาคร้านเสริมสวยในศรีลังกา ควรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งพนักงานและผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจ ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย

2. ปัจจัยเชิงสาเหตุของคุณสมบัติของพนักงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เทคโนโลยี และคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อภิปรายผลได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เรียงตามลำดับ ดังนี้ ลำดับ 1) คุณสมบัติของผู้ประกอบการ (ENQU) ลำดับ 2) คุณสมบัติของพนักงาน (EMQU) ลำดับ 3) เทคโนโลยี (TECH) และลำดับที่ 4) คุณภาพการให้บริการ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะมาจากเหตุผล ผู้ประกอบการธุรกิจชะลอวัยมีคุณสมบัติที่สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจการ มีการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความโดดเด่นแตกต่างไปจากสินค้าที่มีอยู่ในตลาด มีการปรับปรุงกระบวนการเดิมที่มีอยู่ให้ดีขึ้น รวมทั้งนวัตกรรมกระบวนการ และนวัตกรรมการตลาดจึงส่งผลทำให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มมากขึ้น มีคุณภาพการให้บริการ และมีการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของภัสธารีย์ เรืองชัยพัฒนะ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยการบริหารองค์กรที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจอาหารเสริมในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการธุรกิจอาหารเสริมหรือธุรกิจในช่วงโซ่อุปทานเดียวกัน ผู้ประกอบการต้องมีแหล่งเงินทุนที่เพียงพอ มีนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมการตลาด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ali and Rana, (2020) ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจสถานเสริมความงามผู้ประกอบการต้องมีแหล่งเงินทุนที่เพียงพอ มีนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมการตลาด ส่วนคุณสมบัติของพนักงาน (EMQU) เป็นเช่นนี้อาจจะมาจากเหตุผล พนักงานธุรกิจชะลอวัยมีกระบวนการสรรหาคัดเลือก มีการฝึกอบรม การจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม และมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานส่งผลทำให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพการให้บริการ และมีการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรวัฒน์ หาดแก้ว (2562) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การตลาดสถานความงามดูแลผิวพรรณ ผลการวิจัยพบว่า สถานความงามดูแลผิวพรรณต้องมีการสรรหาคัดเลือกพนักงานที่มีคุณสมบัติผ่านการฝึกอบรม มีการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3. แนวทางการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อภิปรายผลได้ว่า แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย การใช้บริการซ้ำโดยบอกต่อ การได้รับมาตรฐานสากล การบริหารการเงิน และการเพิ่มพูนมูลค่าของเศรษฐกิจ โดยพิจารณาการได้รับมาตรฐานสากล มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมาคือ การใช้บริการซ้ำโดยบอกต่อ การบริหารการเงิน และการเพิ่มพูนมูลค่าทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยคุณภาพว่า ธุรกิจชะลอวัยให้ความสำคัญกับคุณภาพการให้บริการ เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าในการกลับมาใช้บริการซ้ำ ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือในการให้บริการลูกค้าที่มีคุณภาพได้รับรองคุณภาพมาตรฐานสากล มีการวางแผนทางการเงินเพื่อให้ธุรกิจมีสภาพคล่องในการดำเนินกิจการ มีการเชื่อมโยงที่ดีกับคู่ผลิตสินค้าเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของภักดี กลั่นภักดี (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาธุรกิจสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากลในประเทศไทยสู่ความยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่าพัฒนาคุณภาพของมาตรฐานการบริการได้อย่างรอบด้าน ซึ่งประกอบด้วย การให้บริการซ้ำ การได้รับมาตรฐานสากล การบริหารการเงิน และการเพิ่มพูนมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมถึง

สามารถหาจุดร่วมในการพัฒนาศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และทำให้ธุรกิจสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากลในประเทศไทยได้รับการพัฒนาสู่ความยั่งยืนต่อไป และงานวิจัยของ Mac, (2019) ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจสปาเสริมความงามต้องมีการพัฒนาด้วยเพื่อให้ลูกค้ามาใช้บริการซ้ำให้ได้รับมาตรฐานสากล มีการบริหารการเงิน และมีการเพิ่มพูนมูลค่าทางธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

ด้านวิชาการและด้านนโยบาย

1. ผู้ประกอบธุรกิจชะลอวัย ควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเกี่ยวกับการควบคุมความปลอดภัยให้เป็นรูปธรรม จัดให้มีระบบการตรวจสอบระบบความปลอดภัยที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล

1. ผู้ประกอบธุรกิจชะลอวัย ควรมีกำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้พนักงานเข้าฝึกอบรม เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานโดยการนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1. ผู้ประกอบธุรกิจชะลอวัย ควรมีกำหนดนโยบายในการจัดการทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการคัดเลือก ให้มีการสรรหาและคัดเลือกพนักงานให้สอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่ภายในองค์กร

1. ผู้ประกอบธุรกิจชะลอวัย ต้องมีกำหนดนโยบายในการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการที่ทันสมัย โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคและวิธีใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ในองค์กรเพิ่มมากขึ้น

1. ผู้ประกอบธุรกิจชะลอวัย ต้องมีกำหนดนโยบายในการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลอย่างเคร่งครัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายของภาครัฐโดยเฉพาะที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในประเด็นการแก้ไขกฎหมายและระเบียบการเกี่ยวกับการกำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจชะลอวัย

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ อาทิเช่น ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจชะลอวัยตามมาตรฐานสากลของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เอกสารอ้างอิง

- กรวัฒน์ หาดแก้ว. (2562). กลยุทธ์การตลาดสถานความงามดูแลผิวพรรณ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 11(2), 223-247.
- กัลยา จันทรสาय. (2564). การพัฒนารูปแบบความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจคลินิกเสริมความงามในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(9), 329-342.

- เพิ่มทรัพย์ เวชสุกกรม. (2563) ปัจจัยเชิงสาเหตุกลยุทธ์การตลาดสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อคุณค่าตราสินค้าของผู้ประกอบการคลินิกเสริมความงามในประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(10), 366-380.
- ภักดี กลั่นภักดี. (2563). การพัฒนาธุรกิจสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากลในประเทศไทยสู่ความยั่งยืน. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 29(6), 1141-1156.
- ภัสธารีย์ เรืองชัยพัฒนา. (2563). ปัจจัยการบริหารองค์กรที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจอาหารเสริมในกรุงเทพมหานคร. *วารสารสวนสุนันทาและการวิจัย*, 15(1), 62 -75.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ (2549). *แบบจำลองสมการโครงสร้าง: การใช้โปรแกรม LISREL, PRELIS และ SIMPLIS*. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2564). แนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่นประเภทอุตสาหกรรมศักยภาพ ประจำปี พ.ศ. 2563-2564. ค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2566 จาก https://www.oie.go.th/assets/portals/1/fileups/2/files/ArticlesAnalysis/IndustryAward_Development_Guidelines.pdf
- Ali, M. J., & Rana, M. M. (2020). Women entrepreneurship of Bangladesh: A contextual study on beauty parlor business of Rangpur expanse. *International Journal of Business and Economics Research*, 5(3), 61-70.
- Bangkokbiznews. (2566). *โอกาส Wellness Businessไทย คาดปี 66 โตเฉลี่ย 2.5 หมื่นล้านบาท*. ค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.bangkokbiznews.com/health/well-being/1050781>
- De Silva, T., Mannikko Barbutiu, S., Wakanuma, K., & S Dhameeth, G. (2021). Empowerment through women entrepreneurship: A case from the beauty salon sector in sri lanka. *Journal of Women's Entrepreneurship and Education*, 2021(1-2), 121-146.
- Grace, J. B. (2008). Structural Equation Modeling for Observational Studies. *Journal of Wildlife Management*, 72(1), 14-22.
- Khan, M. R. (2020). Factors Influencing the Development of Women Entrepreneurship in Beauty Care and Parlor Industry of Bangladesh. In *International Conference on Fostering Innovation in Financial Inclusion–Strengthening Responsible Finance in the Digital Economy* on (Vol. 16).
- Kinrehab. (ม.ป.ป.). *การให้บริการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการแพทย์อันทันสมัย*. ค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2566 จาก https://kinrehab.com/anti-aging_medicine
- Mac, A. (2019). Competitiveness of Entrepreneurial Companies in Vietnam's Beauty Spa Industry-An Emerging Market. *International Journal of Hospitality Management*, 33, 300-315.
- Marketeeronline. (2563). *Medtopia ศูนย์สุขภาพด้านชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ คาดตลาด Anti-Aging เติบโตต่อเนื่อง มีแนวโน้มขยายตัวภายในปี 64*. ค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2566 จาก <https://marketeeronline.co/archives/201163>
- Naewna. (2566). *Medtopia Integrative Medical Center ได้รับ ArokaGo Star Award โดดเด่นด้านคุณภาพบริการ*. ค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.naewna.com/relation/754185>

Sarpaneswaran, S., Chandran, V. G. R., Suntharalingam, C., & Ng, B. K. (2022). Surviving the storm: Synergistic partnership of knowledge management, marketing, and innovation strategies in the cosmetic industry. *African. Journal of Science, Technology, Innovation and Development*, 14(5), 1215-1226.